

شماره ۱۳۷، زمستان ۱۴۰۱

صص: ۱۳۱~۱۴۴

تأثیر استفاده از مولتی آنژیم در جیره‌های حاوی کنجاله کنجد بر عملکرد، فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون و ریخت شناسی روده بلدرچین‌های ژاپنی تخمگذار

- ۱- محسن علیزاده^۱، ایمان حاج خدادادی^{۲*} و حسینعلی قاسمی^۳ و مهدی خجسته کی^۴
- ۲- کارشناس ارشد گروه علوم دامی داشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اراک
- ۳- استادیار و دانشیار گروه علوم دامی داشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اراک
- ۴- عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قم

تاریخ دریافت: آذر ۱۴۰۰ تاریخ پذیرش: تیر ۱۴۰۱

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۸۳۶۸۰۸۹۹

Email: i-hajkhodadadi@araku.ac.ir

شناسه دیجیتال (DOI) : 10.22092/ ASJ.2022.342633.2055

چکیده

این آزمایش برای بررسی اثر سطوح مختلف استفاده از کنجاله کنجد و مولتی آنژیم بر عملکرد، برخی فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون و ریخت‌شناصی روده بلدرچین‌های ژاپنی تخم‌گذار در اواسط دوره تولید با استفاده از ۶۰۰ قطعه بلدرچین تخمگذار در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار، ۴ تکرار و ۳۰ قطعه بلدرچین تخمگذار در هر تکرار، انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل (۱) جیره ذرت و کنجاله سویا (شاهد)، (۲) جیره حاوی ۱۰ درصد کنجاله کنجد، (۳) جیره حاوی ۱۰ درصد کنجاله کنجد همراه با ۵۰۰ میلی گرم در کیلوگرم آنژیم تجاری، (۴) جیره حاوی ۲۰ درصد کنجاله کنجد و (۵) جیره حاوی ۲۰ درصد کنجاله کنجد همراه با ۵۰۰ میلی گرم در کیلوگرم آنژیم تجاری بودند. نتایج نشان دادند که استفاده از ۱۰ و ۲۰ درصد کنجاله کنجد به همراه آنژیم در جیره بلدرچین تخمگذار منجر به افزایش درصد تولید تخم، توده تخم تولیدی و مصرف خوراک نسبت به استفاده از کنجاله کنجد بدون آنژیم در جیره می‌شود ($P<0.05$). در مورد صفات کیفی تنها وزن سفیده تخم بلدرچین‌هایی که کنجاله کنجد به همراه آنژیم تغذیه می‌کردند، نسبت به بلدرچین‌هایی که کنجاله کنجد دریافت می‌کردند، افزایش یافت ($P<0.05$). غلظت کلسیرون، تری گلیسیرید و لیپوپروتئین‌های با دانسته‌های مختلف در خون و آنژیم‌های کبدی تحت تاثیر جیره‌های آزمایشی مورد استفاده قرار نگرفتند. بالاترین ارتفاع پرز را بلدرچین‌های دریافت‌کننده جیره شاهد و کنجاله کنجد حاوی مولتی آنژیم نسبت به بلدرچین‌های دریافت‌کننده جیره حاوی ۲۰ درصد کنجاله کنجد نشان دادند. مشخص شد امکان جایگزینی کنجاله سویا بوسیله کنجاله کنجد تا سطح ۲۰ درصد همراه با ۵۰۰ میلی گرم در کیلوگرم آنژیم در جیره بلدرچین‌های ژاپنی تخمگذار بدون هیچ تاثیر نامطلوبی بر صفات تولیدی و کیفیت تخم وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: آنژیم، کنجاله کنجد، عملکرد، فراسنجه‌های خونی، بلدرچین‌های ژاپنی تخمگذار

Animal Science Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 137 pp: 131-144

Evaluation the Effect of Internal Multi-Enzyme Utilization in Diets Containing Different Levels of Sesame Meal on Performance, Blood Biochemical Parameters and Jejunal Morphology of Laying Quails in the Middle of Production Period

By: Mohsen Alinejad¹, Iman Hajkhodadadi^{2*}, Hosseinali Ghasemi³, Mahdi Khojastehkey⁴

¹- Msc student, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Arak University, Arak 38156-8-8349, Iran

²- Assistance Professor at Department of Animal Science, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Arak University, Arak 38156-8-8349, Iran

³ - Associate Professor at Department of Animal Science, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Arak University, Arak 38156-8-8349, Iran

⁴ - Member of scientific board of Agriculture and Natural Resources Research and Education Center in Qom Qom, Iran

Received: December 2021

Accepted: July 2022

This experiment was conducted to evaluate the effect of different levels of sesame meal and multienzyme on performance, some blood biochemical parameters and jejunal histology of laying quails in the middle of production period using a total of 600 laying quails in a completely randomized design with 5 treatments, 4 replicates and 30 laying quails in each replication. The experimental treatments included 1) corn- soybean meal based diet without enzyme addition (Control) 2) Diet containing 10% sesame meal, 3) Diet containing 10% sesame meal with 500 mg/Kg commercial multienzyme, 4) Diet containing 20% sesame meal and 5) Diet containing 20% sesame meal with 500 mg/Kg commercial multienzyme. The results showed that egg production percentage, egg mass and feed intake were significantly improved in 10% and 20% sesame meal with multienzyme experimental treatments in compared to sesame meal diets without enzyme ($P<0.05$). About egg quality traits, only egg white increased significantly among sesame meal with enzyme treats and sesame meal without enzyme treatments ($P<0.05$). The blood cholesterol, triglyceride and different lipoproteins and liver enzymes including aspartate minotransferase and alanine aminotransferase were not affected by different experimental treatments ($P>0.05$). The villus height increased in quails consumed control and sesame meal with enzyme treatments in compared to 20% sesame meal without enzyme ($P<0.05$). It was found that soybean meal can be replaced by sesame up to 10% in the diet of laying quails without any undesirable effect on productive and egg quality traits. Also the utilization of 500 mg/kg of dietary commercial multienzyme can lead to the maximum of its utilization up to 20% by bird, followed by better results in performance improvement.

Key words: Enzyme, Sesame Meal, Performance, Blood parameters, Laying Quails

مقدمه

وجود دارد هنوز این محصولات توانسته‌اند جایگاه حقیقی خود را در عرصه تولیدات کشاورزی احراز نمایند و در این رابطه همواره واردات روغن نباتی و کنجاله دانه‌های روغنی، یکی از مهمترین اقلام واردات مواد غذایی به کشور را تشکیل می‌دهد (نظری و همکاران، ۱۳۷۹). با توجه به شرایط آب و هوایی و کمبود آب در همکاران، کشت ذرت و سویا که از مهمترین اقلام خوراکی مورد

افزایش جمعیت جهان، نیاز بشر به مواد پروتئینی را روز به روز افزایش می‌دهد و همین مسئله سبب شده است که بسیاری از حیوانات که گوشت آنها قابل مصرف انسان می‌باشد به صورت اهلی درآمده و با پرورش صنعتی آنها بخشی از احتیاجات پروتئینی انسان برطرف شود. در کشور ما با وجود وسعت اراضی قابل کشت و زمینه‌های نسبتاً زیادی که برای تولید دانه‌های روغنی

همکاران، ۲۰۰۵). سالانه بیش از ۴۰ هزار هکتار از اراضی کشاورزی ایران زیر کشت این دانه روغنی قرار می‌گیرد و در سال بیش از ۳۲ هزار تن محصول کنجد در کشور برداشت می‌شود (نوبخت و همکاران، ۱۳۹۱ و شجاع الدینی، ۱۳۸۹). این ماده قابل مقایسه با سایر کنجاله‌ها مثل کنجاله سویا و تخم پنبه بوده و به نظر می‌رسد جایگزین مناسبی برای استفاده از آن‌ها در جیره دام و طیور باشد و با تولید مقادیر بالا در داخل کشور و عدم واردات آن، به امنیت غذایی دام و طیور در کشور کمک می‌نماید (Al-Yamauchi et al., Harthi and El-Deek., 2008 2006;).

در واقع، تئوری آنزیم‌های خوراکی، بسیار ساده است. گیاهان حاوی یکسری از مواد شیمیایی هستند که یا پرنده قادر به هضم آنها نیست و یا عملکرد دستگاه گوارش را مختل خواهد کرد، زیرا بدنه دام توانایی تولید آنزیم‌های شکننده این ترکیبات را ندارد. از این رو به طور معمول این آنزیم‌ها به جیره غذایی پرنده افروده می‌شوند. این آنزیم‌ها از میکروارگانیسم‌هایی مشاهده می‌گیرند که تحت شرایط خاصی انتخاب و پرورش داده شده‌اند (بزرگمهری‌فرد و همکاران، ۱۳۸۶). آنزیم‌های تجاری در کشور ما همواره وارداتی بوده‌اند. امروزه برخی از آنزیم‌های داخلی، تولید شده اند که نیاز به بررسی علمی خواهند داشت. با توجه به اینکه مطالعه مستقیمی در مورد بررسی اثر کنجاله کنجد همراه با مولتی آنزیم داخلی در بلدرچین‌های ژاپنی تخمگذار یافت نشد، تحقیق حاضر برای بررسی اثر کنجاله کنجد همراه با مولتی آنزیم داخلی بر عملکرد، کیفیت تخم، فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون و ریخت شناسی روده بلدرچین‌های ژاپنی تخمگذار، طرح ریزی شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش با استفاده از ۶۰۰ قطعه بلدرچین ژاپنی تخم‌گذار در قالب طرح کاملاً تصادفی با پنج تیمار، چهار تکرار و ۳۰ قطعه بلدرچین ژاپنی تخمگذار در هر تکرار، انجام شد. پرنده‌ها به صورت تصادفی به واحدهای آزمایشی اختصاص یافتند. طول دوره آزمایش، ۶۴ روز بود. از این مدت، ۸ روز به عنوان دوره عادت پذیری در نظر گرفته شد و در طی ۵۶ روز، صفات مربوط

نیاز دام و طیور است با مشکلات جدی رویروست، لذا استفاده از منابع موجود در کشور، کمک قابل توجهی در رفع بخشی از مشکلات به شمار می‌رود. در این راستا کنجاله کنجد می‌تواند در تغذیه حیوانات مورد استفاده قرار گیرد و از طرفی نسبت به سایر منابع پروتئینی، ارزان‌تر بوده و امکان تهیه آن از منابع داخلی و بدون صرف ارز، امکان‌پذیر می‌باشد. کنجاله کنجد یک پسمانده می‌باشد که پس از استحصال روغن از دانه کنجد حاصل می‌شود. این ماده یک منبع عالی پروتئینی محسوب می‌شود که همچنین دارای ترکیبات مشابهی با کنجاله سویا است (Mampuputu and Buhr, 1995) برداشت پوسته نه فقط قابلیت دسترسی به موادمعدنی را بهبود می‌بخشد بلکه مقدار فیر کنجاله کنجد را کاهش و سطح پروتئین و قابلیت دسترسی آن را افزایش خواهد داد (Ravindran and Blair, 1992).

Sesumum Indicum (L)، به نام‌های مختلف دیگری از جمله سزاموم و تیل نیز معروف است. کنجد از جمله قدیمی‌ترین دانه‌های روغنی محسوب می‌شود و از قرن‌های پیش این محصول به علت دارا بودن مقدار زیادی پروتئین و روغن خوراکی، در قسمت‌های مختلف جهان بویژه مناطق نیمه خشک و گرمسیری تا مناطق معتدل آسیا و آفریقا کشت می‌شده است. ترکیبت شیمیایی واریته‌های مختلف کنجد، متغیر بوده و بصورت تقریبی کنجد کامل با پوست دارای ۱۱ تا ۳۲ درصد پروتئین، ۴/۸ تا ۵/۵ درصد چربی، ۴ تا ۶ درصد فیر، ۱ تا ۵ درصد خاکستر و ۱ تا ۶ درصد رطوبت می‌باشد. همچنین دانه کنجد حاوی حدود ۱۱ درصد سبوس است (Gunstone, 2011). کنجاله کنجد یک منبع عالی می‌تواند از نظر لیزین فقیر می‌باشد. بنابراین کنجد تریپرفان است اما از نظر لیزین فقیر می‌باشد. بنابراین کنجد نمی‌تواند به تنها بعنوان منبع اصلی و تنها منبع پروتئینی در جیره‌های غذایی طیور، مورد استفاده قرار گیرد (Ravindran and Blair, 1992). بعلاوه، این منبع حاوی اسیدهای چرب اشباع نشده مانند اسید لینولیک و اسید اولئیک و اسیدهای چرب اشباع همچون اسید پالمیتیک و اسید استاریک می‌باشد. این ماده خوراکی همچنین منبع غنی از مواد معدنی می‌باشد (Haddad و

(EC: ۳.۲.۱.۸) و فیتاز (EC: ۱۰۰۰ واحد در هر گرم، ۳.۱.۳.۲.۶) بود. ترکیب کنجاله کنجد مورد استفاده در جدول ۲ ارائه شده است.

خوراک‌دهی به صورت روزانه در صبح و عصر انجام می‌شد. همه پرنده‌ها تا پایان دوره پرورش، بصورت آزادانه به آب و خوراک دسترسی داشتند. وزن اولیه پرنده‌ها و وزن نهایی آنها در پایان دوره آزمایش، پس از اعمال ۴ ساعت گرسنگی با کمک ترازو با دقیق ۱ گرم، ثبت شد. شرایط محیطی از نظر دما، رطوبت، نور و تهویه نیز بر اساس پیشنهادات سویه و برای تیمارها یکسان بود. خوراک‌صرفی به صورت روزانه پس از وزن شدن در اختیار پرنده‌ها قرار می‌گرفت. برای محاسبه میزان خوراک‌صرفی هر واحد آزمایشی، مقدار خوراک باقی مانده در پایان هر دوره ۱۴ روزه، از کل خوراک داده شده در طول دوره کسر می‌شد. در طول دوره آزمایش، روزانه و قبل از تخصیص خوراک به هر واحد آزمایشی، تعداد و وزن تلفات هر واحد آزمایشی، ثبت می‌شد. از میزان تلفات روزانه در تعیین روز مرغ هر واحد آزمایشی استفاده شد (Awad و همکاران، ۲۰۰۹). همچنین با کمک داده مصرف خوراک و تولید تخم بلدرچین، ضریب تبدیل خوراک در دوره آزمایش تعیین و در نهایت برای تجزیه آماری مورد استفاده قرار گرفت.

به عملکرد اندازه گیری شدند. بلدرچین‌های تخمگذار از سن ۵۰ روزگی و پس از شروع تولید (میانگین وزن: ۲۴۰ گرم، میانگین تولید تخم: ۶۲ درصد)، وارد طرح شدند و تا پایان دوره آزمایش در ۱۱۴ روزگی، از جیره تخمگذاری استفاده نمودند. جیره پایه NRC، (1994) تنظیم شد. اجزای تشکیل دهنده و ترکیب مواد مغذی جیره‌های آزمایشی در جدول ۱ نشان داده شده است. تیمارهای آزمایشی عبارت از ۱) تیمار شاهد (بر پایه ذرت و کنجاله سویا بدون افزودن مولتی آنزیم)، ۲) جیره حاوی ۱۰ درصد کنجاله کنجد بدون افزودن آنزیم، ۳) جیره حاوی ۱۰ درصد کنجاله کنجد همراه با ۵۰۰ میلی گرم در کیلوگرم مولتی آنزیم داخلی، ۴) جیره حاوی ۲۰ درصد کنجاله کنجد بدون افزودن مولتی آنزیم داخلی و ۵) جیره حاوی ۲۰ درصد کنجاله کنجد همراه با ۵۰۰ میلی گرم در کیلوگرم مولتی آنزیم داخلی بودند. مولتی آنزیم داخلی که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفت شامل زیر واحدهای کپلکس سلولاز (۱۰۰۰ واحد در هر گرم، EC: ۳.۲.۱.۴)، بتاگلوکاناز (۲۰۰۰ واحد در هر گرم، EC: ۳.۱.۱.۳)، آلفا-آمیلاز (۱۰۰۰ واحد در هر گرم، EC: ۳.۲.۱.۱)، پروتئاز (۲۰۰۰ واحد در هر گرم، EC: ۳.۴.۲۴.۲۸)، زایلاتاز (۲۰۰۰ واحد در هر گرم، EC: ۳.۴.۲۴.۲۸) بودند.

جدول ۱- ترکیبات اجزای تشکیل دهنده و ترکیب مواد خوراکی و اجزای شیمیایی مغذی جیره‌های آزمایشی (۵۰-۱۱۴ روزگی)

جزای تشکیل دهنده (گرم در کیلو گرم)	جیره شاهد	کنجد	مولتی آنژیم تجاری	درصد کنجاله	جیره حاوی ۲۰	جیره حاوی ۱۰	جیره حاوی ۲۰ درصد کنجاله	جیره حاوی ۲۰ درصد کنجاله	جیره حاوی ۲۰ درصد کنجاله
ذرت									
کنجاله سویا (پروتئین خام ۴۴ درصد)									
۱۳۶/۰۰	۱۳۶/۰۰	۲۴۲/۴۰	۲۴۲/۴۰	۲۴۲/۴۰	۵۶۲/۶	۵۶۲/۶	۵۴۹/۶۰	۵۴۹/۶۰	۵۳۸/۸
کنجاله کنجد									
چربی طبور									
سنگ آهک									
دی کلسیم فسفات									
نمک									
مکمل معدنی ^۱									
مکمل ویتامینی ^۲									
-DL- متیونین									
L- لیزین									
آنژیم									
ترکیب مواد مغذی (محاسبه شده)									
انرژی قابل سوخت و ساز									
کیلو کالری در کیلو گرم)									
۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰
پروتئین (درصد)									
کلسیم (درصد)									
فسفر قابل دسترس (درصد)									
سدیم (درصد)									
کلر (درصد)									
لیزین (درصد)									
متیونین (درصد)									
متیونین + سیستین (درصد)									
آرژنین (درصد)									
ترئونین (درصد)									

^۱ هر کیلو گرم از مکمل مواد معدنی شامل کولین کلرايد، ۱۰۰ گرم؛ منگنز، ۳۹/۶۸ گرم؛ آهن، ۲۰ گرم؛ مس، ۴ گرم؛ يد، ۳۹۷ میلی گرم و سلنیوم، ۸۰ میلی گرم بود.

^۲ هر کیلو گرم از مکمل ویتامینی شامل ویتامین A، ۳۶۰۰۰۰ واحد بین المللی؛ ویتامین E، ۷۲۰۰۰ واحد بین المللی؛ ویتامین D_۳، ۸۰۰۰۰ واحد بین المللی؛ ویتامین K_۳، ۰/۸۳ گرم؛ ویتامین B_۱، ۰/۷۱ گرم؛ ویتامین B_۲، ۰/۷۴ گرم؛ ویتامین B_۳، ۱۱/۸۸ گرم؛ ویتامین B_۶، ۳/۹۲ گرم؛ کلسیم د - پانتوتات، ۱۱/۸۸ گرم؛ ویتامین B_۹، ۰/۴ گرم؛ ویتامین B_{۱۲}، ۰/۱۷۶ گرم؛ ویتامین H_۲، ۰/۴۰ گرم و ویتامین H_۱، ۰/۸۰ گرم می باشد.

جدول ۲ - ترکیب مواد مغذی کنجاله کنجد^۱

فراسنجه	مقدار
انرژی قابل سوخت و ساز ^۲ (کیلو کالری در کیلو گرم)	۲۳۱۶/۰۰
ماده خشک (درصد)	۹۱/۱۰±۱/۸۷
پروتئین خام (درصد)	۳۶/۸۰±۰/۵۴
فیبر خام (درصد)	۷/۶۰±۰/۴۳
عصاره اتری (درصد)	۴/۸۰±۰/۱۲

آنالیزها در سه تکرار انجام شد (AOAC, 2000).

۲ محاسبه شده بر اساس معادلات (۱۹۹۴) NRC

تولید و صفات کیفی تخم بلدر چین ڈاپنی

میزان تولید بطور روزانه رکوردداری شد و وزن متوسط تخم‌ها با کمک ترازو با دقیقیت 0.1 گرم (AD, 1300, UK) توزین شد و تولید توده‌ای تخم بلدرچین از حاصل ضرب درصد تولید در وزن تخم محاسبه و بصورت هفتگی ارائه شد. در طول آزمایش هر هفته، تعداد 5 عدد تخم به ازای هر تیمار بطور تصادفی انتخاب، توزین و شکسته شد و صفاتی مثل وزن و نسبت زردی به وزن تخم، وزن و نسبت سفیدی به وزن تخم، وزن و نسبت پوسته به وزن تخم، ارتفاع سفیدی و واحد هاو آنها اندازه‌گیری شدند. برای اندازه‌گیری واحد هاو از فرمول زیر استفاده شد (Haugh, 1937).

$$= 1 + \text{Log} \left(H + V/5V - 1/V W^{1/3V} \right)$$

که در این فرمول H ارتفاع سفیده غلیظ بر حسب میلیمتر و W وزن تخم بر حسب گرم می‌باشد. برای اندازه‌گیری ارتفاع زرده از دستگاه ارتفاع سنج استاندارد مدل (CE-300) ساخت کشور آلمان استفاده شد. ضخامت پوسته تخم‌ها با استفاده از میکرومتر با دقیق ۰/۰۰۱ میلی‌متر در وسط و دو انتهای تخم و در سه نقطه اندازه‌گیری و میانگین آنها به عنوان ضخامت نهایی پوسته در نظر گرفته شد (Rahimian et al., 2013).

فرانسیسچه‌های بیوشیمیا بی، خونی

جهت انجام آزمایش‌های خون‌شناسی در انتهای دوره (روز ۱۱۴ آزمایش) از هر تکرار یک قطعه پرنده به صورت تصادفی انتخاب و خون‌گیری انجام شد. تفکیک سرم خون از طریق سانتریفیوژ

شاهد، ۱۰ و ۲۰ درصد کنجاله کنجد به همراه آنزیم بود ($P<0.05$). در مورد ضریب تبدیل غذایی ، تفاوت معنی داری بین بلدرچین های تغذیه شده با جیره های مختلف آزمایشی وجود نداشت. همچنین اثر دوره و اثر متقابل دوره در تیمار بر درصد تولید تخم، مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک معنی دار نبود. جیره های آزمایشی مورد استفاده بر وزن تخم بلدرچین ها در طول آزمایش، تاثیر معنی داری نداشتند، بطوری که حتی با مصرف ۲۰ درصد کنجاله کنجد در جیره نیز وزن تخم بلدرچین تحت تاثیر قرار نگرفت. ولی اثر دوره بر وزن تخم بلدرچین، معنی دار بود ($P<0.05$), بطوریکه در دوره های پایانی وزن تخم بصورت معنی داری بالاتر بود که این موضوع می تواند مرتبط با افزایش درصد تولید با گذشت زمان باشد ولی اثر متقابل دوره در تیمار بر وزن و توده تخم بلدرچین، معنی دار نبود ($P>0.05$). بلدرچین های تغذیه شده با جیره حاوی کنجاله کنجد بدون آنزیم دارای توده تخم پایین تری نسبت به بلدرچین های دریافت کننده جیره های شاهد و کنجاله کنجد همراه با آنزیم بودند ($P<0.05$). اگرچه در تحقیقی در رابطه با بررسی اثر مصرف دانه و روغن کنجد در مرغ های تخمگذار نشان داده شد که پرندگان تغذیه شده با دانه ها و روغن کنجد، ضریب تبدیل غذایی بهتری نسبت به تیمار شاهد در تمام دوره آزمایش داشتند (Al-Daraji و همکاران، ۲۰۱۰) ولی نتایج این تحقیق نشان دادند که حتی با استفاده از ۲۰ درصد کنجاله کنجد در جیره بلدرچین های ژاپنی تخمگذار، تاثیر نامطلوبی بر صفات عملکرد بخصوص ضریب تبدیل غذایی مشاهده نشد. همچنین در این آزمایش با افزایش درصد کنجاله کنجد مصرف خوراک کاهش پیدا کرد که مطابق نتایج تحقیق Rahimian و همکاران (۲۰۱۳) در مورد مصرف خوراک می باشد. مخالف با نتیجه تحقیق حاضر Rahimian و همکاران (۲۰۱۳) بیان کردند، زمانی که درصد های مختلف (صفرا، ۱۵، ۲۵ و ۳۰ درصد) کنجاله کنجد در جیره مرغ های گوشتی مصرف شد، با افزایش سطح کنجاله کنجد در جیره، کاهش خوراک مصرفی و بدتر شدن ضریب تبدیل خوراک اتفاق افتاد. یکی از دلایل تفاوت مربوط به نتایج در ضریب تبدیل سطوح

شده شامل طول، عرض، مساحت پرز و عمق کریپت بودند. تعداد ۱۰ پرز از هر برش مورد بررسی قرار گرفت (امیدی اشرفی و رضایی، ۱۳۶۸). طول پرز از نوک پرز تا محل تقاطع پرز و کریپت اندازه گیری شد. عرض پرزها برای قسمت بالا و پایین پرز، مورد اندازه گیری قرار گرفت. مساحت پرزها با استفاده از رابطه ($\pi \times \text{عرض پرز} \times \text{طول پرز} \times ۰.۰۵$) طول پرز محاسبه شد (Rahimian et al., 2013).

تجزیه آماری

داده های مربوط به عملکرد (درصد تولید، توده تخم تولیدی، وزن تخم، مصرف خوراک روزانه و ضریب تبدیل غذایی)، و کیفیت تخم پس از ثبت و سازماندهی در برنامه اکسل، وارد نرم افزار آماری SAS با استفاده از رویه MIX انجام شد (SAS, 2006). مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون توکی در سطح خطای ۵٪ انجام شد. در مورد اغلب صفات، مدل آماری مورد استفاده در آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی بود.

$$Y_{ij} = \mu + A_i + e_{ij}$$

ولی در مورد فراسنجه هایی که در طول زمان تکرار شدند، از طرح کاملاً تصادفی تکرار شده در واحد زمان (Repeated measurement) استفاده شد.

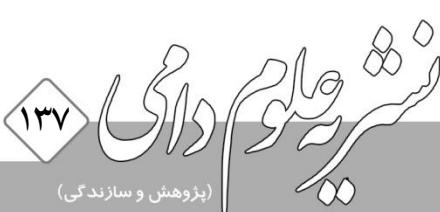
$$Y_{ij} = \mu + A_i + T_j + (A \times T)_{ij} + e_{ij}$$

که در این مدل ها، Y_{ij} = مقدار هر مشاهده، μ = میانگین مشاهدات، A_i = اثر تیمار، T_j = اثر دوره، $(A \times T)_{ij}$ = اثر متقابل تیمار در دوره و e_{ijk} = اثر باقیمانده (خطای آزمایش) بود.

نتایج و بحث

صفات عملکرد تولیدی

نتایج مربوط به اثر استفاده از مولتی آنزیم در جیره های حاوی کنجاله کنجد بر عملکرد تولیدی بلدرچین های ژاپنی تخمگذار، در جدول ۳ آورده شده است. بلدرچین های تغذیه شده با جیره حاوی کنجاله کنجد بدون آنزیم دارای عملکرد تولید تخم پایین تری نسبت به بلدرچین های دریافت کننده جیره های شاهد و کنجاله کنجد همراه با آنزیم بودند ($P<0.05$). مصرف خوراک بلدرچین های تغذیه شده با جیره حاوی ۲۰ درصد کنجاله کنجد بدون آنزیم کمتر از بلدرچین های دریافت کننده جیره های

دارد، این امر ممکن است در سطوح بالای جایگزینی منجر به کاهش مصرف خوراک شود (Al-Harthi and El-Deek ۲۰۰۸). موضوع حائز اهمیت دیگر وجود مواد خاص مانند اسید فایتیک و اگزالیک است که اگرچه ممکن است تاثیر مستقیمی بر کاهش مصرف خوراک نداشته باشند ولی ترکیبات دیگر مانند تانین ها می‌توانند به محض ورود به دهان و دستگاه گوارش پرنده میزان عبور مواد را کاهش دهند و از این طریق منجر به کاهش مصرف خوراک در جیره های حاوی مقادیر بالای کنجاله کنجد شوند (Kocher و همکاران، ۲۰۰۲). در مورد صفت وزن تخم، نشان داده شد که سطح ۲۰ درصد کنجاله کنجد نیز تاثیر منفی بر وزن تخم داشت. برخلاف تحقیق حاضر، Al-Daraji و همکاران (۲۰۱۰ و ۲۰۱۲) دریافتند که افزایش معنی داری در وزن تخم و ارتفاع زرده با افزودن دانه کنجد به جیره بلدرچین ها به میزان ۱ و ۲ درصد، قابل مشاهده است که با مشاهدات Hoan and Khoa (۲۰۱۶) که کاهش معنی داری در وزن تخم با افزودن روغن کنجد بترتیب در مقادیر ۱/۵، ۳ و ۴/۵ درصد در مقایسه با تیمار شاهد را گزارش کردند، مطابق نبود. همچنین برخلاف تحقیق حاضر، Diarra and Usman (۲۰۰۸) مشاهده نمودند که پس از مصرف سطوح مختلف کنجاله کنجد (صفر، ۱۲/۵ ، ۲۵ ، ۳۷/۵ و ۵۰ درصد) در مرغ های تخمگذار، کاهش معنی داری در وزن تخم مرغ در هنگام مصرف سطوح بالاتر از ۱۲/۵ درصد کنجاله کنجد، اتفاق افتاد.

مورد استفاده در این تحقیق نسبت به تحقیق ذکر شده این است که در تحقیق حاضر، سطوح انتخابی از کنجاله کنجد دارای غلظت مواد ضد تغذیه ای کمی بود که بر عملکرد بلدرچین تخمگذار تاثیر گذار نبود. همانطور که در برخی از تحقیقات بصورت دقیق بیان کردند که در صورتی که در ۱۲/۵ تا ۵۰ درصد پروتئین خام جیره از طریق کنجاله کنجد تامین شود هیچ تاثیر منفی بر مصرف خوراک پرنده ندارد (Mamputu and Buhr ۱۹۹۵).

در تحقیق دیگری با بررسی اثر سطوح مختلف جایگزینی کنجاله سویا با کنجاله کنجد (صفر، ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد) در تغذیه جوجه های گوشتی نشان داده شد که با افزایش مصرف کنجاله کنجد در جیره غذایی، میزان اضافه وزن بدنش، کاهش یافت و مصرف خوراک پرنده هایی که با جیره های حاوی سطوح ۷۵ و ۱۰۰ درصد جایگزینی تغذیه شده بودند در مقایسه با گروه شاهد، کاهش یافت. در مورد تاثیر متفاوت این دو کنجاله بر عملکرد پرنده ها، دو علت ارائه شده است. علت اول مربوط به کیفیت پائین تر اسیدهای آمینه موجود در کنجاله کنجد نسبت به کنجاله سویا است که این موضوع در مورد الگوی اسیدهای آمینه مختلف، قابل تعیین است. علت دوم را به تنوع در نوع فرآوری کنجاله کنجد نسبت به کنجاله سویا نسبت می دهند، زیرا کنجاله سویا اغلب بصورت صنعتی و با کیفیت یکنواخت، روغن کشی می شود ولی کنجاله کنجد بر اساس منبع و روش روغن کشی می تواند تنوع بالایی از نظر درصد روغن داشته باشد. از آتجایی که روغن تاثیر مستقیمی بر قابلیت انرژی زایی کنجاله کنجد نسبت به کنجاله سویا

جدول ۳- اثر استفاده از مولتی آنزیم در جیره‌های کنجد بر عملکرد تولیدی بلدرچین‌های تخمگذار (۵۰ تا ۱۱۴ روزگی)

اثرات اصلی	تولید تخم (درصد)	صرف خواراک (گرم)	ضریب تبدیل غذایی	وزن تخم بلدرچین (گرم)	توده تخم تولیدی
تیمارهای آزمایشی					
شاهد	۶۹/۸۴ ^a	۲۹/۰۹ ^a	۳/۴۰	۱۲/۲۸	۸/۵۸ ^a
۱۰ درصد کنجاله کنجد	۶۲/۹۷ ^b	۲۶/۳۷ ^{ab}	۲/۹۹	۱۲/۴۷	۷/۸۵ ^b
۱۰ درصد کنجاله کنجد+ آنزیم	۷۰/۶۹ ^a	۲۸/۳۰ ^a	۳/۳۳	۱۲/۸۲	۹/۰۶ ^a
۲۰ درصد کنجاله کنجد	۶۲/۲۱ ^b	۲۴/۷۷ ^b	۳/۴۲	۱۲/۳۲	۷/۶۶ ^b
۲۰ درصد کنجاله کنجد+ آنزیم	۷۱/۰۰ ^a	۳۱/۲۵ ^a	۳/۰۵	۱۳/۲۵	۹/۴۰ ^a
خطای معیار میانگین‌ها	۱/۱۳۳	۰/۸۰۶	۰/۲۴۱	۰/۳۲۵	۰/۲۴۰
دوره					
۱ (۱۴ روز اول)	۶۸/۵۰	۲۹/۶۵	۳/۴۴	۱۱/۴۳ ^b	۸/۵۱
۲ (۱۴ روز دوم)	۷۳/۳۱	۲۴/۳۵	۳/۹۰	۱۱/۹۳ ^b	۸/۷۵
۳ (۱۴ روز سوم)	۷۲/۴۰	۳۰/۴۳	۳/۰۲	۱۳/۳۰ ^a	۹/۶۲
۴ (۱۴ روز چهارم)	۷۱/۱۵	۳۲/۱۸	۳/۵۶	۱۲/۸۶ ^{ab}	۹/۱۴
خطای معیار میانگین‌ها	۲/۵۰	۰/۶۶۵	۶۹/۸۴	۰/۲۷۹	۰/۱۱۴
سطح معنی داری					
تیمار	۰/۰۲۴	۰/۰۱۴	۰/۵۴۲	۰/۵۴۸	۰/۰۳۴
دوره	۰/۶۵۹	۰/۹۸۵	۰/۲۳۵	۰/۰۲۵	۰/۵۶۸
تیمار × دوره	۰/۹۵۸	۰/۶۵۸	۰/۳۴۸	۰/۳۹۷	۰/۴۸۹

^{a-b} در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف غیر مشابه، از نظر آماری دارای اختلاف معنی داری می‌باشند.

صفات کیفی تخم بلدرچین

آزمایشی شد ($P < 0.05$)، بطوری که با افزایش سن پرنده در دوره های مختلف وزن پوسته تخم بلدرچین‌ها افزایش یافت. همچنین، با افزایش طول دوره آزمایش، ضخامت پوسته در تیمارهای مختلف آزمایشی تعاملی به کاهش نشان داد ($P = 0.058$). این امر مرتبط با افزایش سن پرنده در طی آزمایش است که منجر به افت کیفیت پوسته تخم، می‌شود. در مورد تمام صفات کیفی تخم، اثر متقابل تیمار و دوره، معنی دار نبود.

در مورد اثر جیره‌های آزمایشی مورد استفاده بر وزن و وزن نسبی اجزای داخلی و پوسته تخم بلدرچین، یکی از پارامترهای تاثیرگذار بر این صفات، تخم تولیدی توسط پرنده است. اگرچه در ابتدای آزمایش سعی در انتخاب پرنده‌های مشابه با درصد تولید

نتایج مربوط به اثر استفاده از مولتی آنزیم در جیره‌های حاوی کنجاله کنجد بر صفات کیفی تخم بلدرچین‌های تخمگذار، در جدول ۴ آورده شده است بلدرچین‌های دریافت کننده جیره حاوی کنجاله کنجد وزن سفیده تخم و وزن نسبی سفیده کمتری نسبت به بلدرچین‌های تغذیه شده با جیره حاوی کنجاله کنجد و مولتی آنزیم داشتند ($P < 0.05$). اثر جیره‌های آزمایشی بر وزن زرده، وزن نسبی زرده، وزن پوسته، وزن نسبی پوسته، ضخامت پوسته، ارتفاع سفیده و واحد هاو معنی دار نبود. اثر دوره نیز بر وزن سفیده، زرده تخم، وزن نسبی سفیده و زرده، ضخامت پوسته، ارتفاع سفیده و واحد هاو معنی دار نبود ($P > 0.05$). ولی اثر دوره، منجر به ایجاد تفاوت معنی داری از نظر وزن پوسته بین تیمارهای

ولی تاثیر معنی داری بر ضخامت پوسته مشاهده نشد که با نتایج مطالعه صورت گرفته توسط Al – Daraji (۲۰۱۰) و همکاران (۲۰۱۷) مطابق بود. در تحقیقی روی افزودن دانه کنجد به جیره بلدرچین ها به میزان ۱ و ۲ درصد، تغییری در پوسته تخم مشاهده نشد. همچنین، Binar Fouad و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند که بلدرچین های تعذیه شده با جیره حاوی ۱۰ درصد محصولات جانبی کنجد، درصد مرگ و میر کمتری داشتند. همچنین استفاده از ۱۰ درصد محصولات جانبی کنجد، کیفیت تخم های تولیدی را بهبود، وزن پوسته تخم را افزایش و ترکیبات شیمیایی تخم و موادمعدنی بویژه آهن آن را تحت تاثیر قرار داد.

و وزن تقریباً یکسان بوده است ولی از آنجا که بلدرچین ژانپنی هنوز کاملاً مورد اصلاح نزاد قرار نگرفته است، لذا واریانس بین تخم‌های تولیدی بین پرنده‌ها در یک واحد تولیدی بالاست. این امر ممکن است با افزایش واریانس درون گروهی (خطای آزمایش)، برخی از نتایج حاصل از این تحقیق را تحت تاثیر قرار داده باشد.

مطابق با نتایج این تحقیق، Diarra and Usman (۲۰۰۸) گزارش نمودند که پس از مصرف سطوح مختلف کنجاله کنجد (صفر، ۱۲/۵، ۲۵، ۳۷/۵ و ۵۰ درصد) در جیره مرغ‌های تخم‌گذار در اوایل دوره تولید، کاهش معنی‌داری در وزن تخم اتفاق افتاد

جدول ۴- اثر استفاده از مولتی آنالیز در جیره های حاوی کنجاله کنجد بر صفات کیفیت تخم بلدرچین های تخمگذار (۵۰ روزگاری، ۱۱۴ تا ۱۴۱ روزگاری)

^{a-b} در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف غیر مشابه، از نظر آماری دارای اختلاف معنی‌داری می‌باشند.

فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون

اختلافاتی با نتایج تحقیقات قبلی در مورد اثر استفاده از کنجاله کنجد وجود دارد که این نتایج می‌تواند مربوط به عوامل مختلفی باشد یکی از مهمترین تفاوت‌ها، مربوط به همسانی نوع پرنده مورد استفاده در این تحقیق است که تنوع بالایی بین بلدرچین‌های مورد استفاده در این آزمایش وجود داشت زیرا هنوز بلدرچین‌های ژاپنی تنوع درون نژادی بالایی دارند. همچنین سطح مورد استفاده کنجاله کنجد در تحقیقات مختلف، متفاوت بود و بر اساس نوع متفاوت بیان شده است، برخی از تحقیقات سطح مورد استفاده در کل جیره را ذکر کرده‌اند درحالی که برخی دیگر، سطح جایگزینی با کنجاله سویا را گزارش نموده‌اند که این موضوع تناقضاتی را در مرور منابع به همراه دارد (Hassan و همکاران، ۱۹۹۳). البته از ترکیب کلی جیره هم بعنوان تفاوت دیگر می‌توان نام برد زیرا در برخی تحقیقات منع فسفر غیرآلی، دی‌کالسیم فسفات است در حالی که در تحقیقات دیگر، اغلب مونوکلسیم فسفات و یا پودر گوشت و استخوان، بخشی از فسفر را تامین کرده است (Angel و همکاران، ۱۹۹۳) این امر می‌تواند عملکرد تولید را از نظر دسترسی به فسفر جیره تحت تاثیر قرار دهد. عامل اصلی دیگر تفاوت نوع آنژیم مورد استفاده است که در برخی از تحقیقات دارای فعالیت فیتازی بالاتری است در حالی که در این تحقیق، آنژیم از نوع مولتی آنژیم بود یعنی از حيث مقدار فیتاز مورد نظر دارای محدودیتهایی بود زیرا فعالیت فیتازی این آنژیم نسبت به سایر آنژیم‌های تخصصی، بسیار پایین‌تر بود. راهکار مشخصی برای شناسایی مقدار فعالیت فیتازی آنژیم‌ها، وجود ندارد و حتی اندازه گیری فعالیت آنژیم‌های دیگر در مکمل‌های آنژیمی تجاری با دشواری‌هایی همراه است که این امر نیاز به یک روش دقیق، کاربردی و سریع را برای شناسایی فعالیت آنژیم‌های مختلف نشان می‌دهد.

نتایج مربوط به اثر استفاده از مولتی آنژیم در جیره‌های حاوی کنجاله کنجد بر فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون بلدرچین در اواسط دوره تولید، در جدول ۶ نشان شده است. اثر جیره‌های آزمایشی مورد استفاده بر هیچ یک از فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون، معنی‌دار نبود. اگرچه بیان شده است که دانه و کنجاله کنجد دارای ترکیباتی به نام فیتوسترون هستند که در رقابت با بازجذب کلسترول دفعی از صفرا عمل کرده و باعث کاهش کلسترول کل خون می‌شود (Angel و همکاران، ۱۹۹۳) ولی در این مطالعه چنین اثری مشاهده نشد. دلیل این امر ممکن است سطح پائین کنجاله کنجد مورد استفاده در جیره باشد که حداقل ۲۰ درصد کل جیره یا تقریباً معادل ۵۰ درصد جایگزینی با کنجاله سویا بوده است، در حالی که در تحقیقات دیگر تا ۱۰۰ درصد جایگزینی هم گزارش شده است. در تحقیقی بر روی بلدرچین‌های گوشتشی، Abdel-Hakim و همکاران (۲۰۰۹) گزارش کردند که اختلاف از نظر فراسنجه‌های خونی شامل لیپیدهای کل پلاسمای تری‌گلیسرید، کلسترول و HDL در بلدرچین‌های تغذیه شده با ۱۰۰ درصد کنجاله سویا (تیمار شاهد) با تیمارهای حاوی سطوح ۵۰ و ۱۰۰ درصد جایگزینی کنجاله کنجد و کنجاله آفتابگردان در سنین بالا، معنی‌دار بودند. نتایج مربوط به اثرات سطوح مختلف جایگزینی کنجاله کنجد و تاثیر مصرف آنژیم بر غلظت برخی آنژیم‌های کبدی بلدرچین در اواسط دوره تولید در جدول ۶ آورده شده است. بر طبق نتایج به دست آمده، تفاوت معنی‌داری از نظر غلظت آنژیم‌های کبدی شامل آسپارتات آمینوتранسفراز و آلانین آمینوتранسفراز بین تیمارهای مختلف مشاهده نشد. از آنجا که این آنژیم‌ها نمایشگر میزان خدمات به بافت کبدی هستند، استفاده از سطوح ۱۰ و ۲۰ درصد کنجاله کنجد در جیره حتی بدون آنژیم منجر به خدمات بافتی به کبد بلدرچین‌های تخمگذار نشد. بطور کلی در مورد بسیاری از صفات مورد بررسی،

جدول ۶- اثر استفاده از مولتی آنژیم در جیره‌های حاوی کنجاله کنجد بر فراسنجه‌های بیوشیمیابی و آنژیم‌های کبدی خون بلدرچین‌های تخمگذار

تیمارهای آزمایشی	کلسترول کل	تری گلیسرید	لیپوروتئین با چگالی پائین	لیپوروتئین با چگالی بالا	لیپوروتئین با آمینوتانسفراز	آلانین آسپارتات	آنژیم
شاهد	۶۸/۵۰	۷۳۳/۰۰	۶۸/۰۰	۲۹/۵۰	۱۵۶/۶۰	۲۲۷/۰۰	۶/۵۵
۱۰ درصد کنجاله کنجد	۹۰/۰۰	۸۱۸/۰۰	۷۲/۰۰	۳۸/۵۰	۱۶۳/۶۰	۲۲۴/۹۵	۶/۹۵
۱۰ درصد کنجاله کنجد+آنژیم	۶۹/۰۰	۷۵۲/۵۰	۶۵/۰۰	۳۹/۵۰	۱۵۰/۵۰	۲۲۷/۸۵	۵/۸۵۰
۲۰ درصد کنجاله کنجد	۷۸/۰۰	۷۲۷/۰۰	۶۱/۰۰	۳۴/۵۰	۱۴۵/۴۰	۱۹۱/۱۰	۵/۹۵۰
۲۰ درصد کنجاله کنجد+آنژیم	۸۹/۵۰	۸۱۲/۰۰	۶۱/۵۰	۳۳/۰۰	۱۶۲/۴۰	۱۸۳/۲۰	۶/۳۵۰
خطای معیار میانگین‌ها	۱۳/۹۳	۳۱۰/۷۰	۶/۵۹	۳/۵۲	۶۲/۱۴	۲۶/۲۹	۱/۶۴۷
سطح معنی‌داری	۰/۳۳۵	۰/۴۲۱	۰/۳۱۱	۰/۱۳۰	۰/۴۲۷	۰/۲۶۴	۰/۱۳۸

a-b در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف غیر مشابه، از نظر آماری دارای اختلاف معنی‌داری می‌باشند.

مواد مغذی نیاز است که نتایج این تحقیق نیز این موضوع را تایید می‌کند. تأثیر جیره‌های آزمایشی مورد استفاده بر عرض پرزها و عمق کریپت‌های ناحیه ژزنوم روده معنی‌دار نبود). بافت‌های دستگاه گوارش دارای سوخت و ساز زیادی برای پروتئین هستند و جیره با مواد مغذی بالا و بدون مواد ضد تغذیه‌ای محیط مناسبی را برای سوخت و ساز پایه و نمو ساختار روده، فراهم می‌سازد (Abbasi و همکاران، ۲۰۱۴). افزایش طول پرزها در تیمارهای شاهد و کنجاله کنجد حاوی آنژیم ممکن است سبب افزایش سطح جذب پرزها در مجرای روده و به دنبال آن افزایش فعالیت گوارشی آنژیمی و انتقال مواد مغذی در سطح پرز شود (Tufarelli و همکاران، ۲۰۱۰).

نتایج اثر استفاده از مولتی آنژیم در جیره‌های حاوی کنجاله کنجد بر ریخت شناسی ژزنوم روده بلدرچین تخمگذار ژاپنی در جدول ۷ نشان داده شده است. بر طبق نتایج، اثر جیره‌های آزمایشی مورد استفاده بر صفات ارتفاع پرز، نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت و مساحت پرز معنی دار بود ($P < 0.05$). بطوریکه بالاترین ارتفاع پرز، نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت و مساحت پرز بافت ژزنوم روده را بلدرچین‌های دریافت کننده جیره‌های شاهد و کنجاله کنجد حاوی آنژیم نسبت به بلدرچین‌های تغذیه شده با جیره ۲۰ درصد کنجاله کنجد داشتند ($P < 0.05$). به نظر می‌رسد تأمین کافی و مناسب مواد مغذی و عدم وجود مواد ضد تغذیه‌ای، تأثیر مثبتی بر ارتفاع پرز دارد. تحقیقات مختلف نشان داده‌اند که برای سلامت و انسجام روده و عملکرد مناسب آن، به سطوح بالاتری از

جدول ۷- اثر استفاده از مولتی آنزیم در جیره‌های حاوی کنجاله کنجد بر خصوصیات ریخت شناسی ژئنوم روده بلدرچین‌های تخمگذار

تیمارهای آزمایشی	ارتفاع پرز (میکرون)	عرض پرز (میکرون)	ارتفاع پرز (میکرون)	عمق کریپت (میکرون)	نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت (میکرون/میکرون)	مساحت پرز (میکرومتر مربع)
شاهد	۷۸۵/۰۰ ^a	۱۵۷/۰۰	۲۱۱/۰۰	۵/۰۶۱ ^a	۵/۰۶۱ ^a	۶۳۱۱۰ ^a
۱۰ درصد کنجاله کنجد	۵۷۱/۰۰ ^{ab}	۱۶۱/۰۰	۱۶۹/۰۰	۴/۳۰۸ ^{ab}	۴/۳۰۸ ^{ab}	۴۴۳۵۰ ^{ab}
۱۰ درصد کنجاله کنجد+ آنزیم	۶۹۸/۰۰ ^a	۱۷۵/۵۰	۱۸۶/۰۰	۵/۷۹۰ ^a	۵/۷۹۰ ^a	۶۹۱۷۰ ^a
۲۰ درصد کنجاله کنجد	۴۵۹/۰۰ ^b	۱۱۳/۰۰	۱۸۳/۰۰	۳/۰۵۹ ^b	۳/۰۵۹ ^b	۳۴۲۱۰ ^b
۲۰ درصد کنجاله کنجد+ آنزیم	۶۷۲/۰۰ ^a	۱۴۳/۰۰	۱۵۶/۰۰	۵/۰۶۹ ^a	۵/۰۶۹ ^a	۴۸۲۹۵ ^a
اشتباه استاندارد میانگین	۲۱۰/۰۱	۱۵/۷۰	۱۹/۵۹	۰/۳۵	۰/۳۵	۲۱۰/۱۴
سطح معنی داری	۰/۰۳۵	۰/۴۲۱	۰/۰۳۱	۰/۰۱۱	۰/۰۱۱	۰/۰۲۷

^{a-b} در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف غیر مشابه، از نظر آماری دارای اختلاف معنی داری می‌باشند.

نتیجه‌گیری کلی

بررسی امکان جایگزینی کنجاله کنجد در تغذیه قزل آلای رنگین کمان. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان تهران، بخش آبزی پروری.

نوبخت ع، مهیمنی ف. و خدایی ص (۱۳۹۱). بررسی اثر استفاده از آنزیم‌های تجاری بر عملکرد و کیفیت لاشه جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم و جو. پژوهش‌های علوم دامی ایران، ۴: ۳۲-۳۸.

Abbasi M.A., Mahdavi A.H., Samie A.H. and Jahanian R. (2014). Effects of different levels of dietary crude protein and threonine on performance, humoral immune responses and intestinal morphology of broiler chicks. *Brazilian Journal of Poultry Science*. 16: 35-44.

Abdel-Hakim N.F., Amer A.A., Yonis T.M. and Assad M.A. (2009). Effect of partial or complete replacement of soybean meal protein by some cheaper meals on performance and nutrients utilization of broiler chickens. *Egypt Journal of Applied Science*. 24:13-14.

Angel C.R. (1993). Age changes in the digestibility of nutrients in ostriches and nutrient profiles of the hen and chick. In: Proceedings of the Association of Avian Veterinarians, January 1993, Atlanta, GA, USA. *Association of Avian Veterinarians*, Atlanta, pp. 275-281.

AOAC (2000). Association of Official Analytical Chemists. Official Methods of Analysis. 13th ed. Washington, DC., Atlanta, USA.

بر اساس نتایج حاصل از این تحقیق در مورد صفات عملکردی، خونی و بافت شناسی می‌توان بیان کرد امکان جایگزینی کنجاله سویا با کنجاله کنجد تا سطح ۲۰ درصد همراه با ۵۰۰ میلی گرم در کیلو گرم آنزیم در جیره بلدرچین‌های تخمگذار بدون هیچ گونه عوارض و تاثیر نامطلوبی از عوامل ضدتغذیه‌ای آن بر صفات عملکرد و کیفیت تخم بلدرچین وجود دارد.

سپاسگزاری

از مسئولین محترم دانشگاه اراک به ویژه معاونت محترم پژوهشی به خاطر فراهم آوردن تسهیلات لازم و تأمین بودجه، قدردانی می‌شود.

منابع

- امیدی اشرفی ع و رضابی ح (۱۳۶۸). تکنیک‌های هیستوپاتولوژی، چاپ اول، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- بزرگمهری فرد م ح، افشار مازندران ن و رجب ا. (۱۳۸۶). کاربرد آنزیم‌ها در تغذیه طیور. چاپ دوم، انتشارات نوربخش، تهران.
- شجاع الدینی آ (۱۳۸۹). بررسی وضعیت صنایع روغن کشی ایران و جهان. وزارت جهاد کشاورزی، معاونت آب، خاک و صنایع، دفتر امور صنایع کشاورزی.
- نظری ک، احتشامی ف، رضائی م و اسکندر شیری ن (۱۳۷۹).

- Al-Daraji H.J., Al-Mashadani H.A. and Al-Hayani W.K. (2010). Effect of feeding diets containing sesame oil or seeds on productive and reproductive performance of laying quail. *Al Anbar Journal Veterinary Science*. 3: 1999- 6527.
- Al-Daraji H.J., Al-Mashadani H.A., Al-Hayani W.K. and Al-Hassani A.S. (2012). Performance of Japanese quails (*Coturnix coturnix japonica*) fed different levels of sesame oil and seeds (*Sesamum indicum* L.). *Biological Horizon*. 1: 5-11: 1222-1255
- Al-Harthi M.A. and El-Deek A.A. (2008). Evaluation of sesame meal replacement in broiler diets with Phytase and probiotic supplementation. *Egyptian Poultry Science*. 29: 99-125.
- Awad W., Ghareeb K., Abdel-Raheem S. and Böhm J. (2009). Effects of dietary inclusion of probiotic and symbiotic on growth performance, organ weights, and intestinal histomorphology of broiler chickens. *Poultry Science*. 88, 49-56.
- Bnar Fouad S., Payam Sadik S., Alaa A., Majed M., Sardar Y.S. and Gazee R. (2017). The effect of using different levels of the sesame by-product upon the quails performance, productivity, quality and chemical composition of eggs. *Journal Tikrit Univ. For Agricultural Science*. 17: 57-62.
- Diarra S.S. and Usman B.A. (2008). Performance of laying hens fed graded levels of Soaked Sesame (*Sesamum indicum*) seed meal as a Source of Methionine. *International Journal of Poultry Science*. 7: 323-327.
- Gunstone F. (2011). Vegetable Oils in Food Technology, Composition, Properties and Uses. First edition, Published by Black Well Publishing Ltd., USA.
- Haddad S.G., Mahmoud K.Z. and Talfaha H.A. (2005). Effect of varying levels of dietary undegradable protein on nutrient intake, digestibility and growth performance of Awassi lambs fed on high wheat straw diets. *Journal of Small Ruminant Research* 58: 231-236.
- Hassan H.E., Elamin K.M., Elhashmi Y.H.A., Tameem Eldar A.A., Elbushra M.E. and Mohammed M.D. (2013). Effects of feeding different levels of sesame oil cake (*Sesamum indicum* L.) on performance and carcass characteristics of sudan desert sheep. *Journal of Animal Science*. 3: 91-96.
- Haugh, R.R. 1937. The Haugh unit for measuring egg quality. *U.S. Egg Poultry Magazine*. 43: 552557.
- Hoan N.D. and Khoa M.A. (2016). The Effect of different levels of sesame oil on productive performance, egg yolk and blood serum lipid profile in laying hens. *Open Journal of Animal Sciences*. 5 : 85-93.
- Kocher A., Choct M., Porter M.D. and Broz J. (2002). Effects of feed enzymes on nutritive value of soybean meal fed to broilers. *British Poultry Science*. 43: 54-63.
- Mamputu M. and Buhr R.J. (1995). Effect of substituting sesame meal for soybean meal on layer and broiler performance. *Poultry Science*. 74 : 672-684.
- National Research Council (1994). Nutrient Requirements of Poultry. 9th rev. Ed., Washington, DC., USA.
- Rahimian Y., Tabatabaie S.N., Toghiani M., Valiollahi S.M.R., Kheiri F., Rafiee A. and Miri Y. (2013). Effect of use cumulative levels of sesame (*Sesamum indicum*-L.) meal with phytase enzyme on performance of broiler chicks. *Science Agriculture*. 1 : 85-94.
- Ravindran V. and Blair R. (1992). Feed resources for poultry production in asia and the pacific region. II. Plant protein sources. *World's Poultry Science Journal*. 48 : 205-231.
- SAS. 2006. Statistical Analysis Systems, Version 9.4. Cary, NC: SAS Institutue Inc.
- Tufarelli V, Desantis S, Zizza S, Laudadio V. 2010. Performance, gut morphology and carcass characteristics of fattening rabbits as affected by particle size of pelleted diets. *Arch Anim Nutr* 64: 373– 382.
- Yamauchi K.M., Samanya K., Seki N. and Thongwittaya N. (2006). Influence of dietary sesame meal level on histological alterations of the intestinal mucosa and growth performance of chickens. *Poultry Science Association, Inc.* 54:124-135.